

Aile Terapisi Neden Zen Budizminin Prensiplerini Dikkate Almalıdır?

Phoebe Prosky

MH Klinik Sosyal Hizmetler Uzmanı, Maine

“Şefkat aslında, herkesin ve herşeyin, diğer başka herkesin ve herşeyin bir yansıması olduğunun kabulüdür.” (Mingyur Rinpoche 2007, s.174)

Bu makalede, aile terapisi alanının gelişiminde Zen düşüncesinin kullanımının gerekçelerini göstereceğiz ve bu iki bilgi arasındaki rezonansı; teorik, pratik ve Zen düşüncesinin bugünkü sistemik anlayışımızı genişleten şekildeki yolları açısından tartışacağız.

Aile terapisinin gerekli olan sistemik doğası, Zen Budist düşüncenin altında yatan birbirine bağlı olmanın derin anlayışı ile rezonans olur. Birçok yerde, bu olmayacak iki yakın arkadaş, birbirinin vardıkları sonuçları pekiştirmektedir. Ancak bundan fazlası vardır. Çünkü Zen düşüncesi, sistemik düşüncenin yeni bir boyuta doğru genişlemesi için yolu düzelterek çizgiler boyunca, aile terapisi ile şimdi varolan paralellerin ötesinde genişler– terapistle danışanın benzer şekildeki bilincinin doğasını sarmalayan bir boyut – doğrudan birbirine bağlı olma fikrinden dökülen şefkat durumunu cisimleştiren bir boyut.

Teşhis Nedir? Çift Terapisinde ‘Otizm’

Lieven Migerode

Klinik Psikolog, çift ve aile terapisti,

Çift – Aile ve Seks Terapisi Merkezi, Üniversite Hastanesi, Leuven

Özet

Terapistler, teşhislerin anlam-kurma etkileriyle yüzleşmektedirler. Bu makalede teşhis, sosyal bir yapı olarak tartışılmaktadır. Otistik Spektrum Bozukluğu’na özellikle dikkat çekilmektedir. Anlamın sosyal yapısı ve toplumun bundaki rolü, terapide anlam kurmada ‘teşhis’in gücünü anlamamız için bir çerçeve çizer. Toplumun merkezi rolü iki şekilde öne sürülmektedir. Öncelikle, dilsel bir toplum olarak, anlamın yaşadığı ve zenginleştiği bir toplum. İkinci olarak toplum, kişinin ait olduğu grup olarak görülmektedir. Teşhis, dışlanmış olanların ait olabilmesi için bir yol önerir. Teşhisin bu anlayışı, terapide alternatif anlam yaratmalar için daha çok özgürlük sağlar, örn; çift terapisinde. Aynı hikaye iki kere anlatılmaktadır: metin ötesinin parçaları normal metine katılır.

Likit Etikler – belirsizlik çağında psikoterapi

Zygmunt Bauman,¹ Paolo Bertrando² ve Helga Hanks³.

1. Sosyoloji Fahri Profesörü, Leeds Üniversitesi, İngiltere
2. Yönetici, Episteme Merkezi, Turin, İtalya
3. Danışman Klinik Psikolog ve sistemik terapist, Leeds, İngiltere

Zaman içindeki ve 20. ve 21. yüzyıl içindeki Toplumsal değişimler önemlidir. Bauman ile yapılan röportajda, 21. Yüzyılda çalışan psikoterapistin etik meseleleriyle ilgili belirli konular ele alınmaktadır.

Profesör Zygmund Bauman, güzide Sosyolog, Paolo Bertrando ve Helga Hanks ile 2009 yılının başında bir röportaj yapmayı kabul etmiştir. Görüşmenin başlığı, Bauman'ın psikoterapi ile ilgili ne düşündüğü ve belirli olarak 'psikoterapinin etikleri'nin ne olduğu sorularını merkez almıştır. Bugün terapiye gelen müşterilerin ne tip sorunlarla geleceği ve 2. Dünya Savaşı'ndan beridir kuşakların, birbirinden ayrı gruplar olarak nasıl tanımlanabileceğini konularında tahminler yürütmüştür. Bu, Bauman'ın 'Likit Zamanlar – belirsizlik çağında yaşamak' adını verdiği teorisinin, bize, psikoterapi ve günümüz toplumundaki yeri ile ilgili soru sorma fikrini veren görüşmenin, merkezi teması haline gelmiştir.

Bu görüşme, Turino, İtalya'da, Ekim 2009'da, *Episteme* (Centro di Psicoterapia Sistemica) tarafından sponsor olunan, *Etik olarak Psikoterapi: Klinik Uygulamada Post modern Sorumluluk* temalı uluslararası konferansın giriş konuşması olarak sunulmuştur.

Post modern Psikoterapötik Etikler: Uygulamada İlişkisel Sorumluluk¹

Sheila McNamee, Ph.D.

İletişim Bölümü, New Hampshire Üniversitesi, ABD

Etığın formüle edilemeyeceği açıktır (Wittgenstein).

Psikoterapi alanı (çoğu profesyonel alanda olduğu gibi) ‘etik davranışın’ genellikle ‘doğru şeyi yapmak’ anlamına gelmesiyle, etik davranışla ilgili kaygı verici bir düşünceyle yüklüdür. Şimdiye kadar, post modern bir hassasiyetle faaliyet gösterdiğimizde – belirsizliği kesinliğin karşıtı olarak, süre giden değişimi sabitliğin karşıtı olarak ve yerel/tarihsel/kültürel oluşumu belirsiz olayları evrensel yasalara tercihen kucaklayan bir dünya – neyin etik uygulama sayıldığı sorusunu cevaplamak, tamamıyla farklı bir dikkat odağını gerektirir.

Geleneksel olarak inanç, bireyleri ve yaptıklarını yargılayabileceğimiz, böylece, bu davranışların uygunluğu ya da etik nitelikleri hakkında değerlendirmelerde bulunabileceğimiz yönündedir. Geleneksel oryantasyon içinde etik davranışın kriterlerinin, deneysel olarak desteklendiği ve kontekstler arasında uygulanabildiği varsayılmaktadır. Bununla birlikte postmodernizmde, odağımızı iki önemli şekilde değiştiririz: (1) herhangi belli bir hareketin etiğini değerlendirebileceğimiz tek, bir örnek kriterler seti olduğuna inanmaktan ve (2) bireyleri ve davranışlarını merkezileştirmekten, *bağlantı kurma sürecini* merkezileştirmeye. Bu değişiklikler, etik davranış sorusuna radikal bir şekilde farklı bir tutumla yaklaşmamızı gerektirir.

---

¹ Bu makalenin bir versiyonu, uluslar arası bir kongrede sunuldu, *Etik Olarak Psikoterapi: Klinik Pratikte Postmodern Sorumluluk*, sponsor *Episteme* (Centro di Psicoterapia Sistemica), Turino, İtalya, Kasım, 2009.

Psikoterapötik etik hakkında yapılan araştırmadan dersler.

Peter Stratton

Aile Terapisi Profesörü, Leeds Üniversitesi, İngiltere

Araştırma, zengin ve bazı terapistler için yabancı bir kùltürdür. Başka kùltürler gibi, saygı duyabilir ve kendisinden bir şeyler öğrenebiliriz. Özellikle, uzun yıllar boyunca, etik uygulamanın önemine dikkati çekmiştir. Araştırma dünyasına girmenin; psikoterapiyi, ihtiyacı olanlara ulaşılır kılmakla ilgili etik amaç kadar, terapistlerin etik gerekliliği için de, stratejik olarak temel olduğundan bahsedilmektedir. Araştırmadan öğrenmenin iki etik yönünden söz edilebilir. İlki, etik pratiğin, terapinin etkili, yararlı ya da aktif olarak zararlı olduğunu nereye kadar bilmeyi gerektirdiği sorusuyla ilgilenir. Araştırma, terapinin belli yönlerinin etkililiği ile ilgili bilgi verebilir. Özellikle, terapinin bir yönünün etkisiz ya da zarar verici nitelikte olduğunu ve ona devam etmenin etik olmadığını gösterebilir. İkinci olarak, daha geniş anlamıyla, terapistler, araştırmacıların çeşitli etik konuları ele alış şeklinden bir şeyler öğrenebilirler. Araştırmada genel etik düşünceler, psikoterapi etiğiyle ilgili çıkarımların olabileceği yerlerde gözden geçirilmiştir. Son olarak, araştırma etiği merceğinden geliştirilmiş olan terapi etiği düşünceleri, sistemik terapi ile araştırmanın karşılıklı olarak, birbirleri için yararlı olabileceği bağlantı yollarını önermek için kullanılır.

Etik Terapi:

Postmodern Çağ için bir Öneri

Marco Bianciardi* ve Paolo Bertrando**

* Eğitim Direktörü, Episteme Centre, Turin, İtalya

** Direktör, Episteme Centre, Turin, İtalya

Bu makalede, psikoterapideki etik sorumluluğa değinilmektedir. Günümüzde, her terapist klinik uygulaması sırasında, tarafsız olarak kendi seçimlerini yargılayabileceği yanılsamasını, bilinçli olarak bertaraf etmelidir; bu, profesyonel pratiğinde, kendi etik sorumluluğunu terk etmek anlamına gelmez, tersine, terapötik süreçte olabilecek her şeyle ilgili tam bir sorumluluk almaya yönlendirir. Günümüzde, klinik sorumluluğun, klasik mantık içinde anlaşıldığı şekilde olmaması gerektiğine inanıyoruz: modern klinisyenin sorumluluğu, ileri bir sorumluluk olarak görülmelidir. Bu tür bir sorumluluk almak, kişinin öte işleyişlerle geçkili olan ilişkiyi izleyebilmesi anlamına gelir.